

ж — *
мжно да оздравя. Забължжително е, какъ се прѣдпазватъ жителитѣ на *Индокитайския полуостровъ* отъ ненадейно нападение, било отъ звѣръ или други неприятель. Тѣ заграждатъ своето *заселище* съ гѣсти редове отъ бамбукови колчета, които показватъ остритѣ си върхове около единъ педей надъ земята. Така скрити въ трѣвата, тѣ сж най-сигурна *отбрана*. Тежко и горко на онзи, който не знае пѣтя и се натъкне на тѣзи колчета: той непрѣменно ще загине отъ ужасна смъртъ.

Когато искатъ да прѣгнать нѣкакъ бамбукова прѣчица, прѣдварително я нагрѣватъ надъ разпалени вѣглища. Послѣ я оставятъ вързана, до като ѝ дадатъ желаемата кривина, слѣдъ което веднага я изстудяватъ въ вода. Така си остава вече кривината всѣкога трайна.

Желтеникавитѣ бамбукови прѣчки, до като сж млади и нѣматъ още кухни, изнасятъ се навѣнъ за приготвяне на бастунчета.

Бамбуковото стебло е жилаво, защото състои по-вече отъ *влакна*. Отъ тѣхъ приготвяватъ различна хартия, която се разнася поцѣлия свѣтъ. Най-младитѣ, още сочнитѣ, крѣхкитѣ бамбукови прѣчици се употрѣбаватъ за ястие въ Китай. А прѣснитѣ бамбукови листа сж много добъръ зобъ на добитѣка.

Отъ коленцата на бамбука изтича бѣлѣзникъвъ сокъ, който затвърдява и тогава се нарича *бамбукова захаръ* или *камфора*. Тя се счита отъ нѣкои за важно лѣкарство.

Никждѣ другадѣ не се употрѣбва бамбукътъ толкова много, както въ *Китай*. Тамъ всичко, което може да се издѣла, е отъ бамбукъ:

ж — *